

Antirasistisk manifest

Vedtatt på
Rød Valgallianses
landsmøte
februar 1997

ANTI-RASISTISK MANIFEST

Vedtatt på RVs landsmøte den 16. februar 1997

INNLEDNING

Landsmøtet i Rød Valgallianse (RV) vedtok dette manifestet på landsmøtet sitt den 14. -16. februar 1997. Manifestet er utarbeida på bakgrunn av rasismens sterke stilling i Norge - og ut fra behovet for å styrke de anti-rasistiske motkreftene. Nødvendigheten av en sterkere anti-rasisme viser seg bl.a. gjennom at:

- Carl I. Hagen og Fremskrittspartiet spiller på - og pisker opp - rasistiske strømninger for å vinne stemmer,
- Regjeringa forsøker å styrke den statlige rasismen gjennom tilslutning til Schengenavtalen, norsk asylpolitikk er så restriktiv at den har fått FNs høykommissær til å reagere,
- Det er massearbeidsløshet blant minoritetsgrupper med bakgrunn i den 3. verden.

Gjennom manifestet viser RV hvilken analyse partiet bygger på i sitt anti-antirasistiske arbeide - og skisserer en strategi og taktikk for den anti-rasistiske kampen.

I. RASISMEN

Rasismen setter mennesker opp mot mennesker. Den splitter folk med felles interesser og tjener til å opprettholde utbytting og undertrykking - på verdensbasis og i de enkelte landa. Mot dette setter Rød Valgallianse målet om en verden uten undertrykking og utbytting. Derfor er kampen mot rasismen grunnleggende for RV.

I.1. RASISMENS ULIKE TYPER OG FORMER

Rasismen fins i mange- og ulike former. Etter Holocaust og etter den formelle frigjøringa av koloniene, har den åpne rasismen fått en ny begrunnelse. Mens begrunnelsen tidligere var rasebiologisk og sosialdarwinistisk - er den nå i hovedsak kulturbasert. Rasebiologene hevda at «den hvite rasen» var andre «raser» overlegne. Sosialdarwinismen (som overførte prinsippet om «den sterkestes rett til samfunnslivet») så denne overlegenheten bekrefta gjennom «de hvites» imperialisme og opphopning av rikom og makt.

Den kulturbegrunna rasismen trenger ikke en gang en offisiell rangordning. For den er det nok å slå fast at folk ikke kan leve sammen med «fremmedkulturelle». For dem som blir diskriminert kan denne «nyrasismen» fortone seg like ille som når begrunnelsen er tradisjonell og rasebiologisk.

Det er hensiktsmessig å skille mellom strukturell rasisme og rasisme på holdningsplan. Riktignok kan disse løpe sammen, men den vestlige innvandringspolitikken er ofte utøvd av maktpersoner som på det personlige planet kan være relativt «liberale» og «tolerante», men som har større skyld i undertrykkelsen enn mange av dem som uttrykker sin rasisme i klare ordelag.

I Norge i dag kan det være illustrerende å sammenlikne rasismen med et «troll med fire hoder», som skiller seg fra hverandre, men som vanskelig kan leve uten hverandre: (1) Den statlige rasismen, (2) «hverdagsrasismen» bygd på fordommer, (3) nazismen og voldsrasismen - og (4) den høyrepopulistiske Hagen/FrP-rasismen.

Hver av formene krever særegen argumentasjon, og ulike kampmetoder - samtidig som det i bunn og grunn dreier seg om den samme anti-rasistiske kampen (Se del 4).

I.1.1. Statlig rasisme.

Historisk har den norske staten stått for en bevisst rasisme overfor nasjonale og etniske minoriteter. Den norske staten annekterte den samiske urbefolkningens land og vann. I mer enn 100 år

blei det ført en bevisst norsk assimilasjonspolitik med sikte på å utviske samene som eget folk. Tatere blei langt opp mot vår tid tvangssterilisert - og barn blei tvangstatt fra foreldrene sine. Den kvenske befolkningen har etter flere hundre år i Norge, fortsatt ikke minoritetsrettigheter. I moderne norsk historie er det en framtrædende trekk at kamp for suverenitet og demokrati har gått sammen, men det er et historisk paradoks at undertrykkinga av de nasjonale minoritetene i den samme perioden er blitt langt hardere. Den stelige rasismen overfor «indre» minoriteter har gått sammen med en streng innvandringspolitikk. Jødiske flyktninger fra det nazistiske Tyskland blei f.eks. avvist av den norske staten hvis de «bare» var forfulgte fordi de var jøder.

Den norske innvandringsstoppen, fra 1975, fungerer rasistisk ved at den slipper gjennom hvite eksperter og fagfolk fra de industrialiserte landa - mens den holder folk fra 3. verdenland ute. Den restriktive asyl- og flyktningepolitikken fungerer som en «usynlig festning» rundt den rike verden - mot de fattige og forfulgte.

Folk som ikke er hvite i huden blir diskriminert gjennom en hardhendt kontrollpolitikk på Fornebu, og ved stadige krav om legitimasjon på gata og på offentlige steder. Innvandrere som ikke kommer fra vestlige land blir også systematisk diskriminert på arbeids- og boligmarkedet.

Overfor flertallet av innvandrerne fra den 3. verden smelter den etniske og den klassemessige undertrykkinga sammen.

1.1.2. Schengen

Schengenavtalen innebærer en felles EU-politikk for utestengning og deportasjon av folk fra Øst-Europa og spesielt, den 3. verden.

Gjennom tilslutning til Schengen vil Norge på viktig punkter gi fra seg retten til å snu til en mindre statsrasistisk politikk. Norge forplikter seg til å «verne» yttergrensene i «Festung Europa». Gjennom SIS (dvs. «Schengen Information System» - en databank som samordner en enorm mengde med opplysninger) og på grunnlag av SIRENE (felleshandoka for yttergrensekontroll) vil Schengenlanda intensivere og systematisere en felles overvåkning. Denne vil særlig rette seg mot innvandrere. Den indre kontrollen vil bli sterkere både på et «rasemessig» og et politisk grunnlag, og det internasjonale politisamarbeidet vil gjøre utestengingspolitikken enda mer effektiv. Denne avgivelsen av suverenitet er et brudd på den folkeviljen som kom til uttrykk i folkets NEI til EU den 28. november 1994.

Den statlige rasismen er den viktigste formen for rasisme i Norge i dag, og den rasismen som RV må legge mest vekt på å slåss mot.

1.1.3. «Hverdagsrasismen»

Undesøkelser tyder på klare fremmedfiendtlige og «hverdagsrasistiske» holdninger i betydelige deler av befolkninga. I den anti-rasistiske kampen er det viktig å kunne forklare, men ikke å bortforklare disse holdningene:

- Kapitalismen og den markedsliberalistiske politikken skaper fremmedfiendtlighet og rasisme i befolkninga - bl.a. gjennom å holde arbeidsløsheten oppe. Istedenfor at arbeidsløsheten fører til systemkritikk, kan det framstå som om «utlendingene» tar jobbene våre.
- Gjennom media møter nordmenn et bilde av folk fra den 3. verden som enten ressursvake eller som problematiske. Mange tror derfor at flyktninger og innvandrere kommer til Norge for å snylte på nordmenn og det norske samfunnet («sugerør i statskassa» etc.).
- Mange mangler kunnskap om de faktiske forhold - og går derfor «lettere på» vandrehistorier og mytedannelser. Når folk først har fått bastante holdninger i forhold innvandrere og flyktninger, er de ofte lite mottakelige for annen kunnskap og for motargumenter.
- Det er også viktig å være klar over at «integrering av ulike kulturer og folkegrupper ikke er noe teselskap» - dvs. det koster krefter å forstå hverandre. Det tar tid å finne ut av ulike motsetninger innafor ei folkegruppe - og å skjelne mellom kulturavhengige og individbestemte egenskaper. Mye «hverdagsrasisme» får næring gjennom at en tolker erfaringer galt, eller driver uholdbar generalisering.

1.1.4. Nazisme og voldsrasisme

Under Erik Blüchers førerskap forsøkte nazistene på 1970- og på begynnelsen av 1980-tallet å bygge opp «Norsk Front» og seinere «Nasjonalt Folkeparti», som ordinære partier.

Men grov voldsbruk er en integrert del av den nazistiske ideologien - og gang på gang gikk nazistene så langt i grov voldsbruk mot venstresida og mot innvandrerne, at det bidro til å ødelegge dem sjøl. Det samme gjaldt seinere Arne Myrdal og «Folkebevegelsen mot innvandring».

I dag søker det ekstreme høyre oppslutning ved å stille til valg - til dels på partiprogrammer uten åpen nazistisk ideologi. Samtidig organiserer de samme kreftene åpne nazistiske og voldelige grupper - som f.eks. Viking. De høyreekstreme partiene Fedrelandspartiet, Patriotisk Enhetsparti og Hvit Valgallianse og de åpne nazigruppene - flyter over i hverandre. De høyreeksteme miljøene er i dag integrert i samme bevegelse - og holder på å få en ledelse.

1.1.5. FrP/Høyrepopulistisk rasisme

Fremskrittspartiet framstiller seg som et liberalistisk parti med «fri flyt» av kapital, varer osv. Men når det kommer til arbeidskraft ønsker Hagen og co. stengte grenser mot innvandrere fra den 3. verden. Fra Hagens side er dette først og fremst en taktikk for å få oppslutning blant folk med rasistiske holdninger. Hagens taktikk er å ta fordommer som fins blant folk, og forsøke å anstendiggjøre og forstørre dem. På den måten spiller Hagen den samme rollen som høyrepopulister og fascister som Le Pen og Haider. En av metodene til Hagen er at han tar avstand fra all «særbehandling» (eks. morsmålsopplæring, kvotering til bestemte yrker og spesielle tiltak på arbeids- og boligmarkedet). På den måten framstår han som talsmann for rettferdighet, men bidrar til å forsterke forskjeller og undertrykking.

Den statlige rasismen produserer rasistisk ideologi som danner basis for de fordømmene som Hagen/FrP utnytter. Det er et nøkkelspørsmål i den anti-rasistiske kampen å avsløre dette gjensidige avhengighetsforholdet.

1.1.6. De livnærer seg av hverandre

Det er motsetninger mellom ulike typer av rasister - som det er mulig for anti-rasistene å spille på. For Arbeiderpartiet kan likheten med Hagen f.eks. gjøres pinlig, på samme måte som påvisning av samkvem mellom FrP og fascister og nazister i det lange løp kan gjøres til en belastning for Hagen og co. Samtidig er det viktig å vise hvordan de ulike typene av rasisme livnærer seg av hverandre, og driver hverandre «framover».

Ved å spille på grumsete holdninger i deler av befolkningen bidrar ikke Hagen/FrP bare til at disse spres og forsterkes, men også til å drive norsk innvandringspolitikk i enda mer restriktiv retning. Det gode kommunevalg-resultatet til Fremskrittspartiet i 1995, bidro til at «Hvit Valgallianse» turde gå ut med kravet om at adopterte barn av «fjernkulturelle» måtte velge mellom sterilisering eller tvangsutsending. Fascistiske krefter blei gjort til premissleverandør for norsk innvandringspolitikk gjennom det sk. Hedstrømdokumentet til Fremskrittspartiet, som i Regjeringas stortingsmelding blei sitert som seriøst.

Fremskrittspartiet har også den mest samefiendtlige politikken. Som eneste parti på Stortinget fremmet partiet bl.a. forslag om å legge ned sametinget - et forslag som blei lagt fram for Stortinget til behandling på samefolkets dag den 6. februar.

1.2. RASISMENS RØTTER

1.2.1. Den systematiske rasismen er et barn av imperialismen

Allerede i veidesamfunnet kunne menneskeflokker komme i konflikt om knappe ressurser. Ættesamfunnet har sin blodhevn, stammesamfunn sine stammekriger. Det kinesiske middelaldersamfunnet lå i første rekke i teknologisk utvikling, og så på seg sjøl som «Midtens rike.» Jødeforfølgelsene har dype røtter i det kristne Europa. Kulturhovmod og fremmedfiendtlighet er på ingen måte nye historiske fenomener. Men den systematiske rasismen, slik vi kjenner den, er et resultat av «moderniseringa» av de vestlige landa - med handelsimperialisme, en trekant-handel som inkluderte en enorm, brutal og langvarig slavehandel, industrialisering og kolonia-

lisering - kort sagt av gjennombruddet for kapitalismen som internasjonalt system. På 1800- og 1900-tallet har de vestlige statene stått for en gjennomført strukturell rasisme utad - og samtidig vært mer eller mindre gjennomsyra av rasistiske holdninger innad.

1.2.2. Imperialismen og rasismen reproducerer hverandre

Den internasjonale makt- og arbeidsdelinga mellom det rike og imperialistiske «Nord» - og det utbytta og fattige «Sør» opprettholder forestillingen om at «vi» er mer siviliserte, mer avanserte og mer verdt enn «dem». Imperialismen gjenskaper altså (dels spontant og dels gjennom bevisst ideologiproduksjon) det kulturhovmodet og de rasistiske ideene som på sin side er nødvendige for å få folk til å godta fortsatt utbytting av den 3. verden.

1.2.3. Rotløshet og sosial utrygghet danner grobunn for rasisme og fascisme

Rasismen og fascisme er idestrøminger som gjerne styrke seg i perioder med stor arbeidsløshet og stor sosial frustrasjon. Grupper av mennesker som utsettes for sosial degradering eller som støtes ut av samfunnet «kan trenge» noen å sparke nedover på.

Rotløse og sosialt utrygge unge kan ty til fascifiserte gjenger med klare fiendebilder, for å søke anerkjennelse og fellesskap.

1.2.4. Overklassen trenger sydebukker

Når sosial misnøye og frustrasjon ledes mot «de fremmede» eller andre grupper som skiller seg ut, er det noen som tjener på det. Overklassen trenger lynavledere slik at aggresjonen ikke retter seg mot systemet. I en situasjon med høy arbeidsløshet kunne noen finne på å stille spørsmål ved kapitalismens fortreffelighet. Da er ideen at «utlendingene har skylda» bekvem for makthaverne - enten de nå bevisst har dyrka fram sydebukksideene sjøl, eller bare høster av andres propaganda.

2. FLYKTNINGE- OG INNVANDRINGSPOLITIKK

RVs langsiktige mål er en verden hvor ingen drives ut på flukt pga. krig, undertrykking og ut-sulting, men hvor heller ingen nasjonalstater eller -grenser forhindrer folk i å bosette seg hvor i verden de vil - når naturgrunlaget ligger til rette for dette.

2.1. HOVEDLINJER FOR FLYKTNINGEPOLITIKKEN

2.1.1. Kamp mot årsakene til at folk må flykte

En verden der...

- flertallet blir holdt nede i fattigdom mens en liten overklasse blir rikere og rikere,
- 1/5 av menneskeheten sulter mens det er nok mat til å fø alle, og mat råtner på lager og blir ødelagt,
- de store imperialistiske maktene undertrykker andre nasjoner, og iverksetter militære terroraksjoner, spiller bevisst på nasjonale motsetninger og bygger opp militærregimer,
- profittjakt fører til økende miljøødeleggelser og økologiske katastrofer,
- ...vil kontinuerlig skape flere flyktninger.

Bare en verdensomfattende omveltning der imperialismen og kapitalismen knuses, kan legge grunnlaget for at folk kan leve et menneskeverdig liv på de stedene de ønsker å bo. RV ser derfor arbeidet sitt for revolusjon og sosialisme også som en langsiktig strategi for å fjerne årsakene til at folk må flykte fra - eller i - hjemlanda sine.

2.1.2. Alle har rett til beskyttelse

RV mener at alle som flykter på grunn av krig, politisk, religiøs eller etnisk undertrykkelse, økologiske katastrofer, eller sult - har krav på hjelp og beskyttelse.

Det er i dag de fattige land i den 3. verden som tar i mot overlegent flest flyktninger. Norge må åpne grensene for de flyktningene som kommer til Norge, og slåss i internasjonale organ for at andre rike land også skal ta i mot de flyktningene som kommer til deres land. RV vil ikke sette tak på hvor mange flyktninger Norge skal eller kan ta i mot. FN-konvensjonen må endres slik at den garanterer hjelp og sikkerhet til dem som er flyktninger. Alle flyktninger må få rett til å få sine familier til Norge.

2.1.3. Norge fører en rå og brutal flyktningepolitikk

Norsk flyktningepolitikk har som hovedprinsipp at færrest mulig flyktninger skal slippe inn i Norge, og at de få som kommer inn, skal fortest mulig ut igjen. Dagens flyktningepolitikk er et av de mørkeste kapitlene i Norges historie. Folk som flykter fra krig, forfølgelse og nød stenges brutalt ute fra Norge, og tvinges tilbake til umenneskelige forhold eller til et liv på flukt fra land til land. De politikerne og partiene som ikke fører en skånselsløs kamp mot denne politikken, er medansvarlig for store lidelser og drap. Norge er et rikt og tynt befolket land som har plass og økonomiske muligheter til å ta i mot et stort antall flyktninger.

2.2. HOVEDLINJER FOR INNVANDRINGSPOLITIKKEN

2.2.1. Ja til et flerkulturelt samfunn

Innvandrere og flyktninger har gjort Norge til et bedre, rikere og mer mangfoldig land og leve i. En styrking av det flerkulturelle samfunnet gjennom at flere fra andre land velger å bosette seg og arbeide i Norge, vil være et stort gode.

2.2.2. Lik rett til innvandring

Innvandringsstoppen overfor arbeidsfolk fra land utafor EØS fungerer rasistisk og undertrykkende. Hvite eksperter slipper inn, men folk fra Afrika, Asia og Latin-Amerika - og alle arbeidsfolk utafor EØS stenges ute. Mot dette slåss RV for lik (formell) rett til å komme til Norge for å søke arbeid, og til å bo i landet om de har arbeid eller kan bli forsørget på annen måte.

2.2.3. Plass, muligheter og behov for mange innvandrere.

Norge er et tynt befolket og rikt land med rike ressurser. Flere mennesker vil ikke være en byrde for samfunnet, men tvert i mot en mulighet til å utvikle samfunnet videre i positiv retning. Det vil aldri være noe hovedargument for RV, men av ren egeninteresse bør folk i Norge gå inn for økt innvandring, fordi befolkningstallet ellers vil gå ned, og det vil bli færre yrkesaktive til å bære fellesutgiftene for samfunnet.

RV mener at innvandringa til Norge bør øke sterkt. Med en ny politikk for å utnytte de menneskelige ressursene vil en kraftig økning i innvandring ikke bare være positiv for dem det gjelder, men også for utviklinga av det norske samfunnet.

RV har utvikla et alternativt økonomisk program og en sysselsettingspolitikk, som både kan gi arbeid til alle i dagens Norge og gi hundretusener av nye arbeidsplasser - for dem som i dag er ledige, for ungdom og for innvandrere. Dette krever at samfunnsstyring erstatter markedsliberalisme og profittjag.

2.3. KRAV TIL NORSK FLYKTNINGE- OG INNVANDRINGSPOLITIKK

2.3.1. Krav til flyktningepolitikken

I dag er flyktningepolitikken i Norge først og fremst et redskap for å hindre folk som er forfulgt fra å søke beskyttelse i Norge. RV mener flyktningepolitikken må endres slik at den kan bli et redskap for å sikre forfulgte et sikkert sted:

- Nei til Schengen!
- Mot at norske myndigheter driver kontroll utafor Norges grenser - for å forhindre flyktninger å komme til Norge for å søke asyl! Oppheving av transportselskapenes plikt til å være statskontrollør!

- Stans de omfattende utvisningene på grensa - og opphev politiets rett til å utvise de som er kommet til Norge, uten at de har fått prøvd saken sin!
- Utviding av folks rett til å få asyl i Norge - i tråd med prinsippene som er skissert over i pkt. 2.1.2.
- Forfølgelse på kollektivt grunnlag (dvs. av dem som er med i en forfulgt gruppe), skal gi grunnlag for asyl. RV vil oppheve ordningen med midlertidig kollektiv beskyttelse fordi funksjonen av denne ordningen er å nekte flyktninger fulle rettigheter som asylanter.
- Alle som søker asyl i Norge skal ha rett til en individuell behandling.
- Alle flyktninger som har vært i Norge i over 6 måneder skal ha rett på fast oppholdstillatelse. Hvis treigt norsk byråkrati medfører at en søknad ikke er blitt behandlet innen denne fristen bør det ikke gå ut over flyktninger som allerede er i ferd med knytte sosiale band i Norge.
- Opphevelse av ordningen med å stenge flyktninger inne på mottak hvor de ikke blir gitt anledning til å delta i det norske samfunnet, men blir tvunget til passivitet.
- Mottaket av antallet kvoteflyktninger må mangedobles til minst 5 000!
- Oppholdstillatelse til alle i kirkeasyl!
- Alle med fast oppholdstillatelse i Norge skal ha rett til forening med den nærmeste familien sin. Nære familiemedlemmer bør ha rett til fast oppholdstillatelse, slik at de ikke blir utvist hvis den opprinnelige flyktningen bestemmer seg for å forlate landet.
- Like rettigheter for kvinner og menn. Kvinners rett til opphold i Norge må knyttes til dem selv, og ikke til en evt. ektefelle. RV krever anerkjennelse av kvinners politiske arbeid som grunnlag for politisk asyl og kvinners rett til familiegjeningforening og besøk av familie. Det er helt uakseptabelt at en kvinne utvises etter skilsmisse.
- Slutt på kriminalisering av dem som hjelper flyktninger å komme inn i landet - eller til å holde dem skjult i Norge.

2.3.2. Krav til innvandringspolitikken

- RV vil åpne grensene for arbeidsinnvandring. Alle skal ha rett til å komme til Norge for å søke seg jobb, og få tre måneder på seg til å skaffe arbeid. Norge må også tilrettelegge for at folk skal kunne søke seg til jobber i Norge, fra det landet de lever i. RV går samtidig inn for at innvandrere som jobber i Norge skal ha lønns- og arbeidsvilkår i tråd med landsomfattende norske tariffavtaler.

RV vil:

- Gjøre det lettere for studenter fra andre land å komme til Norge for å studere. Øke antallet studenter fra den 3. verden. RV mener også at studenter som utdanner seg i Norge selv må få velge om de vil bosette seg i Norge etter endt utdanning, eller om de ønsker å flytte tilbake til hjemlandet sitt.
- Innvandrere som bor i Norge bør ha fri rett til familiegjeningforening. Retten til gjeningforening må ikke knyttes ensidig til vestlige begreper om kjernefamilien. (I mange tilfelle bør familiegjeningforening f.eks. kunne omfatte søsken, foreldre og voksne barn).
- RV er mot utvisning etter soning - som en tilleggsstraff, som ofte splitter familier og fører til at barn mister foreldre. Mot utvisning etter tap av omsorgsrett.

3. EN MINORITETSPOLITIKK

3.1. FOR INTEGRASJON OG FLERKULTURELT MANGFOLD

RV vil bekjempe all undertrykking og diskriminering av nasjonale og etniske minoriteter i Norge.

RV vil kjempe for et flerkulturelt, pluralistisk og demokratisk samfunn - hvor de nasjonale og etniske minoritetene er likeverdige og likestilte med majoritetsbefolkninga. Gjennom kamp er det mulig å nå et stykke i retning disse måla innafor vårt samfunnssystem, men grunnleggende sett forutsetter de sosialisme.

RV er for en integrering - og avviser både segregering (dvs. utstøting og isolering) og assimilering («oppsluking») - av de nasjonale og etniske minoritetene. Tradisjonelt har staten ført en streng assimileringpolitikk overfor de nasjonale og etniske minoritetene i Norge. Mye av det som i debatten i dag går under betegnelsen «integrering» - tar sikte på en «mildere» form for assimilering. Men virkelig integrering forutsetter at minoritetene i Norge skal ha samme mulighet til selvforsørgelse og aktiv deltakelse i samfunnet som majoritetsbefolkninga - og full anledning til å delta i utforming av samfunnet på alle områder. Integrering forutsetter også at de ulike nasjonale og etniske gruppene er villige til gjensidig å lære av - og til å la seg påvirke av - hverandres kultur og erfaringer. Derfor trengs det en dynamisk holdning til hva som er «norsk», hvor en erkjenner som positivt at også minoritetsgruppene vil påvirke hva som oppfattes som «norsk».

Det er i dag et hardt assimileringsspresset overfor minoritetsgruppene - og enkeltindividene i disse gruppene. De blir utsatt for krav om å utviske nasjonale og etniske særtrekk, for å få innpass eller for å unngå rasistisk diskriminering. Særlig er dette assimileringsspresset blitt stort overfor minoritetsgrupper med muslimsk bakgrunn. Assimilasjonsspresset har ført til at minoritetsgrupper har reagert med segresjon for å kunne opprettholde og videreføre religion, språk og tradisjoner. Folk fra minoritetsgruppene må ofte bevise at de er dyktigere enn gjennomsnittet av nordmenn for å kunne få innpass i det norske samfunnet. Assimileringsspess og segresjon har skapt mye rotløshet og dype sår, særlig blant barn og ungdom.

Toleranse og dialog er ikke nok for å få til en vellykka integrasjon. Til det trengs kamp mot borgerskapet og kapitalismen som ser seg tjent med å holde minoritetene «aller nederst», og mot alle strukturer og ideer som bidrar til at det er slik.

3.1.1. Anerkjennelse av samenes rettigheter som urbefolkning

Samene skiller seg fra de andre nasjonale minoritetene i Norge ved at det er urbefolkningen i store områder (Sapmi på Nord-Kalotten) som i dag er innlemma i Norge, (Sverige, Finland og Russland). RV arbeider for at samenes rett til land og vann skal godtas i samsvar med ILO-konvensjonen om urfolk. Sametinget må bli godkjent som samenes høyeste folkevalgte organ - med Stortinget som eneste overordna organ. Samiske og lokale tradisjoner må respekteres i naturforvaltninga - og samene må få vetorett mot betydelige naturingrep. Reindriftsadministrasjonen, Sameradioen, Samisk Utdanningsråd og Statsskog Finnmark skal legges under Sametinget.

3.1.2. Anerkjennelse av kvenene som nasjonal minoritet

RV vil at den kvenske befolkningen skal anerkjennes som en nasjonal minoritet med kvensk kultur og finsk språk.

3.1.3. Oppreisning for taterne

RV har fått støtte i Stortinget for en moralsk oppreisning overfor taterne for den uretten som er begått av den norske staten. Men det er ikke gitt noen innrømmelse av at politikken overfor taterne har vært en politikk for etnisk rensing. RV vil kjempe for at ofre for denne politikken skal kunne tilkjennes økonomisk erstatning..

3.2. KLASSEUNDERTRYKKING OG RASISME - VIRKER SAMMEN

For å forstå undertrykkninga av minoritetene må vi kombinere et klasseperspektiv - og et anti-rasistisk perspektiv.

Store deler av den nasjonale og etniske minoritetsbefolkninga med bakgrunn i den 3. verden, blir hørende til nederst i arbeiderklassen. Mange er uten arbeid og lever av understøttelse - mens de fleste arbeider som ufaglært arbeidskraft med dårlige lønns- og arbeidsvilkår, og er satt utenfor det som regnes som normale rettigheter for arbeidsfolk i Norge. Norske kapitalister har bevisst importert arbeidskraft som billig arbeidskraft, og ønsker å opprettholde egne «innvandrernisjer» på arbeidsmarkedet, hvorpå minoritetsgrupper får jobber uavhengig av utdannings- eller yrkesbakgrunn.

Opprettholdelsen av denne klasseundertrykkninga er mulig fordi den utnytter det behovet innvandrerne har for å komme hit - og dessuten baserer seg på rasistiske holdninger og strukturer i det norske samfunnet. Motsatt virker det faktum at mange fra nasjonale og etniske minoritetsgrupper befinner seg «nederst på rangstigen» til å opprettholde rasismen.

Kampen må ta utgangspunkt i at flertallet med bakgrunn i flukt- og innvandring fra den 3. verden er undertrykt både som klasse og som etnisk- og nasjonal minoritet, i at disse undertrykkingsformene smelter sammen - og i at organisasjons- og kampformer derfor må integrere et klasse- og et minoritetsperspektiv. Det er viktig at minoritetsgrupper både organiserer seg i egne grupper for å hevde særinteresser, i innvandrersorganisering på tvers av nasjonale og religiøse skillelinjer - og i sosiale, humanitære, faglige og politiske organisasjoner sammen med nordmenn - for å ta del i kampen for økonomisk og sosial rettferdighet i Norge. «Innvandrer»-kvinner har behov for særegen organisering, organisering sammen med egne menn - og organisering sammen med norske kvinner. Flertallet i minoritetsgruppene har objektive grunner til å organisere seg sammen i arbeiderklassen - og med andre særegent undertrykte grupper. RV vil at flere med minoritetsbakgrunn blir rekruttert, utvikla og skolert til talspersoner og ledere innafor fagbevegelsen, interesseorganisasjoner og i RV sjøl. RV krever at fagbevegelsen arbeider aktivt med å rekruttere arbeidstakere fra minoritetsgrupper til sine organisasjoner. Fagbevegelsen må igangsette egne tiltak for å skolere tillitsvalgte til innsikt i minoritetsproblemer, og de må utvikle egne tiltak for kvalifisering, skolering og utvikling - for at flere med minoritetsbakgrunn kan ta tillitsverv.

Under legger vi vekt på de særegne krava til de nasjonale minoritetene, men mange krav som er uttrykt i RVs arbeidsprogram vil være felles for hele arbeiderklassen.

3.3. LIKE RETTIGHETER FOR KVINNER OG MENN

RV vil arbeide for reell likestilling mellom kvinner og menn uansett nasjonal eller etnisk bakgrunn. RV vil bekjempe all form for diskriminering - og de stereotypiene - som er skapt i det norske samfunnet mot kvinner med minoritetsbakgrunn. RV støtter alle kvinners rett til å bestemme over egen kropp og over egne liv - og vil kjempe mot undertrykkning i og fra både majoritets- og minoritetsmiljøer.

3.4. RETTIGHETER OG KRAV

RV krever at det opprettes et ombud mot rasistisk diskriminering.

3.4.1. Rett til arbeid

En hovedforutsetning for integrering er rett til arbeid.

Undersøkelser har vist at innvandrere fra den 3. verden har langt større problemer enn nordmenn med å komme inn på det ordinære arbeidsmarkedet. Den offisielle arbeidsløsheten i minoriteter med bakgrunn i 3.verdenland er på mer enn 20% (1996), og arbeidsløsheten er også stor blant arbeidssøkende med høyere utdanning og gode norskkunnskaper.

RV vil bekjempe diskriminering på arbeidsmarkedet gjennom at:

- Alle med opphold i Norge skal ha rett til arbeid.
 - Norske myndigheter må sikre kvinners rett til arbeid og beskytte kvinners rettigheter i arbeidslivet mot særskilt undertrykking og utbytting.
 - Alle nyankomne flyktninger får adgang til enten utdanning og opplæring - eller arbeid, slik at de skal være i stand til å forsørge seg sjøl.
 - Flyktninger tas i mot av et særegent forvaltningsapparat, slik at de ikke blir klientfiserte innfor det sosiale omsorgssystemet.
 - Innvandreres reelle kompetanse fra hjemlandet må anerkjennes. Det må bli utvikla prosedyrer som gjør det lettere å få godkjent utdanning fra hjemlandet.
 - Arbeidsmarkedsetaten må ha hovedansvaret for å sette ut i livet de tiltak som skal gi formell kompetanse til fremmedspråklige arbeidssøkere. Arbeidsmarkedsetaten skal få de nødvendige ressurser som trengs til å prioritere integrering av arbeidssøkere med minoritetsbakgrunn i arbeidslivet.
 - Arbeidskontorene skal kartlegge ressursene og lage individuelle handlingsplaner med utgangspunkt i den enkelte søkers behov. Handlingsplanen skal settes i gang snarest mulig. Arbeidskontorene skal koordinere et samarbeid med utdanningsinstitusjoner og arbeidsgivere - slik at disse setter ut i live de planlagte tiltakene. Arbeidskontorene skal ha ansvaret for oppfølging og evaluering av tiltaka. Arbeidskontorene skal ha hovedansvaret for oppfølging for at utdanningspapirer fra hjemlandet blir innlevert og oversatt for godkjenning i Norge. Det skal igangsettes prøver for minoritetsspråklige med udokumentert arbeidserfaring og gis muligheter til fagprøve etter paragraf 20 for de som er kvalifiserte.
 - Alle flyktninger skal motta samfunnslønn eller dagpenger mens de er under norskopplæring og i påvente av å få seg arbeid .
 - Alle offentlige instanser; kommuner, fylkeskommuner, statlige etater og foretak, skal utarbeide handlingsplan for bruk av kompetansen til innvandrere og folk med innvandrerbakgrunn, slik at flere av dem får mulighet til å bli ansatt i det offentlige. Målsettinga må være at andelen ansatte fra minoritetene avspeiler andelen deres i befolkninga. RV-representantene forplikter seg til å reise forslag om dette.
 - RV støtter forslag til endringer i arbeidsmiljøloven, slik at loven kan anvendes mot arbeidsgivere som diskriminerer søkere fra nasjonale eller etniske minoriteter.
 - Det må bli slutt på at mange elever med minoritetsbakgrunn ikke får lærlingekontrakt etter Reform-94 - sjøl om de er flinke og har lite fravær - fordi mange arbeidsgivere ikke vil ha elever med innvandrerbakgrunn. RV krever kvotering av elever med innvandrerbakgrunn til lærlingeplasser i offentlig virksomhet.
 - Rett til norskopplæring og annen tilpassa undervisning i arbeidstida for minoritetsspråklige arbeidstakere. Mange minoritetsspråklige arbeidstakere har arbeidet i ufaglærte jobber i mange år uten å ha fått anledning til å lære seg norsk gjennom 500-750 timers ordningen - og kan derfor ha problemer med å holde på jobbene sine, eller å få nye jobber ved modernisering og rasjonalisering.
- RVs krav til en samisk næringspolitikk er skissert i ulike kapitler i arbeidsprogrammet.

3.4.2. Lik rett til utdanning. Mål om resultatlikhet.

En stor andel elever fra etniske, nasjonale og språklige minoriteter ender opp som skoletapere fordi det norske skolesystemet ikke tar tilstrekkelig hensyn til det særegne i situasjonen deres. Erfaringer fra arbeidet med andre grupper i samfunnet, viser at det er viktig å tilrettelegge un-

dervisninga slik at de enkelte elevene som stiller med ulike forutsetninger vil kunne oppnå resultatlikhet. Dette vil være forutsetningen for reell likestilling for underprivilegerte minoritetsgrupper i et majoritetssamfunn.

På denne bakgrunn går RV inn for:

- Lovfesting av retten til undervisning i og på morsmålet - som foreslått av RV i Stortinget. RV krever at minoritetsspråklige elever i alle klasser i grunnskolen og videregående skole får rett til undervisning i morsmålet - og at morsmålet gis status som et likeverdig undervisningsfag, med poengberegning som gir rett til opptak i videre utdanning. Elevene må få rett til tospråklig fagundervisning (på morsmål og norsk) inntil de er i stand til å få fullt utbytte av fagundervisning på norsk. Utdanning av lærere til denne undervisningen må prioriteres slik at ikke mangel på kvalifiserte morsmållærere blir et argument mot en undervisning i og på morsmålet til minoritetsspråklige elever. En slik undervisning er av stor betydning for de mulighetene mange elever har til å mestre norsk skolegang og finne seg til rette i det norske utdannings-samfunnet. Forskning og erfaringer i Norge og internasjonalt har vist morsmålets betydning for integreringen av minoritetsgrupper i et majoritetssamfunn.

Morsmålsopplæring er en viktig forutsetning for at elevene skal beherske både morsmål og norsk godt (reell tospråklighet) - og ikke begge dårlig. Morsmålsopplæring er pedagogisk viktig, men det er også en ressurs som har betydning for identitet og selvfølelse, og for at det norske samfunnet kan utnytte den språkkompetansen som fins i befolkninga.

- Tospråklige klasser for minoritetsspråklige elever i grunnskolen! Forsøk med tospråklige og tokulturelle klasser for minoritetsspråklige elever i grunnskolen har gitt meget gode resultater. Denne ordningen må derfor gjeninnføres og utvides til å gjelde langt flere elever. Det bør i tillegg åpnes for ulike forsøksmodeller som kan gi bedre integrering og sikre en bedret utdanning for minoritetsspråklige elever på alle klasstrinn.

- Tilbud om tilrettelagt undervisning for minoritetsspråklige elever. Tilbud om pedagogisk forsvarlig leksehjelpstilbud for minoritets elever i grunnskolen, som ikke vil kunne få hjelp av sine foreldre, slekt eller venner til skolegangen. Dette bør legges som et fast, frivillig og gratis tilbud i skolefritidsordninga.

- Rett til nivåbasert norskundervisning for minoritetsspråklige voksne. RV krever at norskundervisning skal bli tilgjengelig for alle minoritetsspråklige voksne - og tilpasses ulike behov og nivåer. En slik undervisning må tilpasses den enkeltes livssituasjon for å sikre en frivillig og naturlig integrering mellom ulike minoriteter og nordmenn i det norske samfunnet. Det må tilrettelegges for norskundervisning for minoritetsspråklige norske på arbeidsplasser og i lokalsamfunn - og undervisninga må være knytta til reell kvalifisering. Minoritetsspråklige voksne må gis rett til undervisning fram mot et gitt nivå tilpassa nødvendig kvalifisering for arbeid, foreldrerolle, aktiv deltakelse i organisasjoner og demokratiske oraner - og til videre opplæring og utdanning. Denne rettigheten må gis uavhengig av antall undervisningstimer. Dette må være en rettighet for voksne innvandrere, og ikke kobles til krav om tvungen deltakelse i norskundervisning.

Voksne innvandrere må få velge fritt mellom norskopplæring på nynorsk og på bokmål. Myndighetene må med en gang utvikle kurstilbudet på nynorsk.

Samtidig som RV understøtter betydninga av god norskopplæring, så må det konstateres at svært mange innvandrere fra den 3. verden med gode norskkunnskaper og et høyt utdanningsnivå, ikke får jobb - mens andre, f.eks. hvite amerikanere, kan få godt betalte jobber - uten å kunne et ord norsk. RV vil derfor ta sterk avstand fra politikere som later som om «vilje» til å tilegne seg gode norskkunnskaper er selve prøvesteinen på om en fortjener å bli tatt opp i "det gode norske selskap", og ser dette som et forsøk på å spille på fordommer.

- Pensumplaner og lærebøker som er mindre eurosentrisk.

- Tilrettelegge undervisning som tar hensyn til kvinnenens særegne situasjon. Mange kvinner vil være prisgitt mannens inntekt, og være uten tilgang til arbeidsmarkedet - om

de ikke får opplæring i norsk og kvalifisering til arbeidslivet. Undervisninga må tilrettelegges både ut fra kvinnenens situasjon som mødre med det faktiske ansvaret for barnas utvikling i det norske samfunnet - og behova deres for å komme ut i lønna arbeid. Dette forutsetter at alle mødre får rett til barnehageplass for sine barn.

- Språket og kulturen til den samiske urbefolkninga er undertrykt i norsk skole. Norske barn må få kjennskap til samisk historie, levemåte og kultur. Samiske skolen må legges under Sameetinget - med rett til egne fagplaner. Full statlig finansiering av lærebøker på samisk i alle fag i grunnskolen, og for alle fag som det blir undervist i på de videregående samiske skole- ne. Lærebøkene for grunnskolen må komme på nord-, lule- og sørsamisk. Barnehagene og grunnskolen må legges opp slik at alle samiske barn kan bli aktivt tospråklige.

- Det må bli slutt på at Departementet trenerer innføring av finsk som 2. språk for kvenske elever.

3.4.3. Boligpolitikk

Mange flyktninger og innvandrere som er kommet til landet i de siste åra har store problemer med å få et fast sted å bo. Dette gjelder spesielt for dem som har flytta til Oslo. Undersøkelser viser at det foregår rasistisk diskriminering på det private boligmarkedet. I en del kommuner blir flyktninger på den annen side plassert i boliger med utgifter som de ikke kan betjene med de inntektene de har.

RV vil bekjempe assimiliseringspress i bomiljø dominerte av den norske majoritetsbefolkninga. RV vil også motarbeide tendenser til økt segregering av minoritetsgrupper i egne bomiljø, slik vi særlig har sett det i Oslo. Denne utviklinga av ghettolignende tilstander i boområder har likhetstrekk med andre storbyer i den vestlige verden, hvor det betraktes som rimelig at noen folkegrupper har dårligere livsvilkår enn andre, og vitner om en manglende integreringspolitikk fra majoritetssamfunnets side. Foruten kamp mot rasisme, trengs det en annen boligpolitikk som gjør det overkommelig for alle å skaffe seg rimelige bolig med en akseptabel standard, og som innebærer en reell til å velge mellom mange bomiljø. En slik politikk basert på et offentlig ansvar for boligpolitikken, er skissert i RVs arbeidsprogram.

3.4.4. Sosial, politisk og kulturell integrering

I sin kamp for et flerkulturfelt og anti-rasistisk samfunn er det nødvendig at folk inngår vennskap og former uformelle sosiale miljø og nærsamfunn på tvers av nasjonale, etniske og religiøse skillelinjer - der folk jobber, der de bor - og der de går på skole. RV vil også kreve økte bevilgninger til sosiale og kulturelle integreringstiltak. I alle organisasjoner hvor det deltar RV'ere må de arbeide for at disse organisasjonene skal utvikle en strategi for integrering. RV vil fortsette å kjempe for at fylker og kommuner utarbeider handlingsplaner for integrering og anti-rasisme.

RV går inn for:

- Utvidet rett til familiegjengeforening.

Mange innvandrere og flyktninger har i dag fått familien sin spredd over mange land. Mange barn og pleietrengende foreldre må forlates i hjemlandet. Retten til familiegjengeforening må utvides slik at det blir langt enklere å få samla familien i ett land.

Det er viktig at Norge også arbeider for å utvikle internasjonale avtaler som letter mulighetene for å samle familier på flukt.

- Full religionsfrihet.

Dette krever et skille mellom stat og kirke - og like rettigheter for alle former for religiøse, filosofiske og sosiokulturelle retninger og verdiforankringer. Det krever også kamp mot det nye kristendomsfaget som går i helt motsatt retning. Det krever også at en motarbeider religiøs (og annen) fundamentalisme som står i veien for den individuelle rettighetene til å velge sitt eget livs- syn - eller som kan true andre gruppers rett til å etterleve sin tro og utøve sin religion.

- Tilbud om norsk statsborgerskap etter 5 år i Norge.

- Alle barn som er født i Norge av foreldre med minoritetsbakgrunn skal gis tilbud om norsk statsborgerskap.

- Å beholde retten til å stemme ved lokalvalg etter tre års opphold i landet.
- Rett til å stemme ved stortingsvalg etter 5 års permanent oppholdstillatelse i landet.
- Økte bevilgninger til kulturelle og sosiale tiltak, som kan bedre etniske og nasjonale minoriteters muligheter til å bevare og utvikle kulturen sin - og til kulturutveksling mellom de ulike etniske og nasjonale gruppene i landet.
- Samisk kultur må bli styrka gjennom økt støtte til samisk teater, flere program på samisk i radio og TV. Filmer og TV-program må bli teksta på samisk. Sameradionen må få en egen landsomfattende kanal med ansvar for alle samiske dialekter og anledning til å lage daglige TV-sendinger på samisk. Pressestøtteordningen må gi grunnlag for en allsidig samisk presse.
- Økt kulturutveksling med de landa hvor minoritetene har bakgrunnen sin (når dette ikke er støtte til regimer det er nødvendig å bekjempe). Det bør satses på kultursentra og andre kultur-fremmende tiltak- og arrangement som kan øke minoritetskulturenes mulighet til å utvikles i det norske samfunnet!
- Det er viktig at minoritetskulturer får utvikle seg på sine egne premisser - og i gjensidig påvirkning med norsk og internasjonal kultur - og ikke reduseres til folkloristisk «krydder».

4. KAMPEN MOT RASISMEN

4.1. SAMMENHENGEN MED ANDRE KAMPER

4.1.1. Anti-rasisme og sosialisme

RVs langsiktige mål er en verden av klasseløse samfunn uten undertrykking og utbytting. Kampen for et samfunn uten rasisme er en del av kampen mot all undertrykking og utbytting. Kampen for samfunn som kan tilfredsstille folks grunnleggende behov - er samtidig en kamp mot grunnlaget for rasismen. Derfor trengs RV som et parti som har et revolusjonært, sosialistisk og kommunistisk perspektiv på den anti-rasistiske kampen.

4.1.2. Anti-rasisme og anti-imperialisme er to sider av samme sak

Rasismen kan aldri overvinnes så lenge de vestlige multinasjonale selskapene dominerer verden. Støtte til nasjonale og sosiale frigjøringskamper i den 3. verden - og anti-rasistisk arbeid i de rike landa tjener og utfyller hverandre.

4.1.3. Kamp mot det sosiale grunnlaget for rasismen

All verdens holdningskampanjer mot rasisme er nyttesløse hvis det ikke reises kamp mot de samfunnsmessige forholda som skaper skoletapere, arbeidsløshet, sjukehuskøer osv. En sterk og kampvillig fagbevegelse som kan forsvare arbeidsfolks interesser på et vidt felt av saker, er en av de viktigste forutsetningene for å slå tilbake rasismen. For et parti som RV er en konkret politikk på flest mulig av de områdene som angår folk flest, ikke bare en nødvendighet i seg sjøl, men også en forutsetning for å bidra i kampen mot rasismen.

4.1.4. Arbeiderkamp og anti-rasisme

Den revolusjonære arbeiderklassen har alltid hatt skrevet på fanene sine: «Arbeidere og undertrykte i alle land, foren dere!» Like viktig er det at arbeiderklassen i de enkelte statene greier å forene seg på tvers av nasjonale, kulturelle og andre skillelinjer. I Norge er kampene på SAS-hotellet og hotell-og restaurantarbeiderstreiken (1996) eksempler på at evnen til å stå sammen på tvers av slike skillelinjer, kan være forskjellen på seier og nederlag. Disse kampene viser også at dette samholdet bare er mulig hvis en utvikler arbeidsmåter og organisasjonsformer som er andre enn de som preger mye av fagbevegelsen i dag. RV vil derfor arbeide for at anti-rasistisk arbeid og -kamp blir en viktig del av fagbevegelsens daglige arbeid.

4.1.5. Nasjonal kamp og anti-rasisme

Nazistene framstiller innvandring som en trussel mot nasjonen. Arbeidsfolks nasjonale og sosiale interesser er ikke trua av arbeidsfolk fra andre land som flytter hit, men av imperialismen og borgerskapet. Den revolusjonære bevegelsen må mobilisere til nasjonal kamp mot imperialismen (som f.eks. i EU-kampen) - som er den reelle trusselen mot den nasjonale sjølråderetten.

4.2. BREI FOLKELIG MOBILISERING

4.2.1. Vinne de mange

I det lange løp er det umulig å vinne fram i den anti-rasistiske kampen uten å vinne «hodene og hjertene» til folk flest. Det går ingen snarvei utenom argumentasjon og aksjonsformer som er egna til å overbevise «folk flest» der vi jobber, der vi bor og der vi går på skole. Leserbreve kan være like viktig som demonstrasjoner. 1000 som snur ryggen til kan tjene formålet bedre enn 100 i en militant aksjon. Fagforeningstøtte kan være viktigere enn at parolene er 100% «korrekte». En anti-rasisme som bare bryr seg om forholdet mellom anti-rasister og nazister - og ikke om hvordan folk flest skal bli mer positive til flyktninger og innvandrere, er på feil spor. På den annen side: Ingen må tolke dette som undervurdering av den helt nødvendige aktivismen. Tverrpolitisk enighet på papiret må aldri bli viktigere enn å engasjere mange i aktivt arbeid mot rasismen.

4.2.2. Organisering

I Norge fins det en rekke ulike organisasjoner, aksjoner o.a. som spiller ulik rolle i den anti-rasistiske fronten. Sjøl om disse organisasjonene er svært ulike, og til dels kan stå i motstrid til hverandre - fortjener de støtte i den grad de bidrar til kampen mot rasismen.

Organisering og kampformer må alltid ta utgangspunkt i lokale forhold, men på landsbasis mener RV at «SOS Rasisme» er den anti-rasistiske organisasjonen det er viktigst å jobbe i nå (1997). Den organiserte anti-rasistiske bevegelsen må styrkes både i bredde og aktivitet. RV jobber for enhet i den anti-rasistiske kampen. Bevegelsen trenger flere ledere med innvandrerbakgrunn.

4.3. ULIKE FORMER FOR RASISME KREVER ULIKE KAMPMETODER

I den anti-rasistiske kampen er det nødvendig med en rekke ulike arbeidsmåter og aksjonsformer. Mye er felles med andre områder av det politiske arbeidet, og trenger ingen særlig omtale, men noe er spesielt for den anti-rasistiske kampen eller for enkelte deler av den.

4.3.1. Mot den statlige rasismen

- RV mener det i mange tilfelle er nødvendig med sivil ulydighet i kampen mot den statlige rasismen. Det kan bl.a. bety kirkeasyl eller å gjemme en flyktning.

- RV mener det er mulig å uthule den statlige rasismen gjennom å reise kamp for opphold for asylsøkere i lokalsamfunnet.

- RV mener det er nødvendig å kombinere motstand mot hele den statlige rasismen, og forsøk på oppnå delseire (som å gi opphold til barneasylantene, omgjøring fra kollektiv beskyttelse til asyl, gjøre det litt lettere å få asyl, ta i mot noen flere kvoreflyktninger osv.)

- Mange steder står RV relativt sterkt i kommunepolitikken og må bruke dette til å kjempe for at kommunene vil ta i mot flere asylsøkere - og flyktninger - og for offentlige, organiserte og personlige tiltak, som kan føre til integrering av innvandrere.

4.3.2. Knus nazismen

Framgang for nazisme og voldsrasisme fører umiddelbart til grov vold mot innvandrere, anti-rasister og mange andre. Derfor er det helt nødvendig å ta vare på den anti-fascismen som av historiske grunner er så brei og står så sterkt i det norske folket. RV er for:

- brei anti-nazistisk aksjonsenhet
- statlig forbud mot reine nazistiske partier og grupper
- skjerpa straffeforfølgelse av rasistisk og nazistisk motivert vold og trakassering, og oppfor-

dring til

- å møte forsøk fra reine nazistiske partier og grupper på å markere seg på gata, på arrangere konserter osv. - gjennom aktive aksjoner.

- at sjøl om den anti-fascistiske kampen må være ikke-voldelig, så må anti-fascister ha rett til å forsvare seg fysisk mot nazi-vold, når myndighetene ikke stopper denne.

- en holdning til den enkelte ungdom som står under innflytelse fra nazistiske og rasistiske miljøer, som gjør det mulig for dem å bryte ut - og skifte side.

4.3.3. Ytringsfrihet og rasisme

RV er for full ytringsfrihet. Retten til fri ytring er en prinsipiell menneskerett. RV er mot lovforbud mot meninger. Organisering av partier som programfester og sprer åpen rasisme kan etter RVs syn ikke forsvares ut fra prinsippene om ytringsfrihet - og bør rammes av straffelovens paragraf 135A («rasimeparagrafen»). Organisert spredning av rasisme og propaganda for vold mot mennesker med annen hudfarge, er direkte angrep på deres frihet - ved at det skaper utrygghet og fører til at folk med innvandrerbakgrunn og anti-rasister blir fysisk trua. Prinsippet om ytringsfrihet betinger etter RVs mening altså ikke at det skal være full frihet til å organisere partier og grupper for spre rasisme og voldstrusler.

4.3.4. Fremskrittspartiet

Når mange arbeidsfolk stemmer Hagen er det helt nødvendig å vise hvilke konsekvenser den ekstreme markedsliberalismen i den økonomiske politikken til FrP vil ha i form av av sosiale nedskjæring og økt urettferdighet. Det er også viktig å avsløre Hagens generaliseringer, spill på fordommer, bruk av løse opplysninger, falske likebehandlingsargumenter - og øvrige propagandametoder.

4. 4. FOR ET FLERKULTURELT RV

Skal RV utvikle sin betydning som et anti-rasistisk parti med målsetting om et flerkulturelt samfunn, er det nødvendig at partiet sjøl blir mindre «hvitt». Det er viktig å oppsummere de erfaringene medlemmer med innvandrerbakgrunn har i partiet, utvikle partiets minoritetspolitikk, verve flere medlemmer med innvandrerbakgrunn, velge flere innvandrere i tillitsverv, få flere innvandrere til å stille på valglistene, øke den sosiale kontaktflaten med innvandermiljøer - og styrke arbeidet i de anti-rasistiske organisasjonene og i organisasjoner og nærmiljøer med mange innvandrere. Det er også viktig å styrke de anti-rasistiske sidene ved annet arbeid - f.eks. i fagbevegelsen og kvinnebevegelsen.

Rød Valgallianse
Osterhausgate 27
0183 OSLO

Tlf: 22 98 90 50
Faks: 22 98 90 55

E-post: rv@sn.no

Bladbunad og ombrekking:
Trond Myklebust